

LLEI 12/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, sobre Gossos d'Assistència per a Persones amb Discapacitats. [2003/4347]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

La Constitució espanyola, en el seu article 14, reconeix el dret d'igualtat de tots els espanyols davant la llei, dirigint en el seu article 9.2 un mandat específic a tots els poders públics per a promoure les condicions perquè la llibertat i igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguen reals i efectives i remoure els obstacles que n'impedisquen o que en dificulten la plenitud. Per la seua banda, l'article 49 de la Constitució dirigeix un mandat als poders públics per a realitzar una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració de les persones amb discapacitat a les quals es prestarà l'atenció especialitzada que requerisquen i els empararan especialment per al benefici dels drets que el títol I de la Constitució atorga a tots els ciutadans.

En compliment del mandat constitucional, l'article 31.27 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat mitjançant la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, atribueix a la Generalitat competències en matèria d'"institucions públiques de protecció i ajuda a minusvàlids i als altres grups o sectors requerits d'especial protecció, inclosa la creació de centres de protecció, reinserció i rehabilitació". En sentit anàleg, l'article 31.24 de l'Estatut d'Autonomia, d'acord amb les previsions de l'article 148 de la Constitució, atorga a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

En l'exercici de les mencionades competències es va aprovar la Llei 5/1997, de 25 de juny, per la qual es regula el Sistema de Servicis Socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, que preveu específicament en el seu article 21 les persones amb discapacitat, a les quals atorga una protecció especial mitjançant la promoció d'activitats de prevenció, tractament, assistència i rehabilitació, dirigides a la consecució final de l'objectiu genèric de la seua integració social i laboral.

A fi de garantir l'accessibilitat al medi físic en condicions tendents a la igualtat de totes les persones, foren les que foren les seues limitacions i el caràcter permanent o transitori d'estes, les Corts Valencianes, al maig de 1998, van promulgar la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat Valenciana, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació. La llei esmentada arreplega en el capítol III, del seu títol III, les disposicions relatives a l'ús del gos guia, definint-lo com aquell que ha adquirit les aptituds necessàries per a l'acompanyament, conducció i auxili de persones afectades per disfuncions visuals totals o severes i garantint l'accessibilitat a l'entorn de les persones amb discapacitat, que vagen acompanyades amb gos guia degudament acreditats, que podran accedir a tots els llocs, allotjaments, establiments, locals, transports públics i la resta d'espais d'ús públic en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

No obstant les normes contingudes en la llei mencionada, en el seu avantprojecte, el gos guia va ser considerat com a acompanyant de les persones amb discapacitat, amb independència del tipus de discapacitat, perquè es va considerar convenient ampliar el camp dels beneficiaris a un altre tipus de deficiències i no restringir-lo a les visuals. No obstant això, en el procés conduent a l'aprovació de la llei va desaparèixer esta concepció àmplia i va quedar reduïda a problemàtica visual.

Transcorreguts quatre anys des de l'aprovació de la llei mencionada, i una vegada provades les aptituds dels gossos d'assistència per a facilitar l'autonomia, no sols de les persones amb discapacitat visual, sinó també de persones afectades per altres discapacitats, es fa convenient reprendre el concepte de gos guia o d'assistència i fer extensiu el seu ús a persones amb diferents discapacitats per a les

LEY 12/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, sobre Perros de Asistencia para Personas con Discapacidades. [2003/4347]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

La Constitución Española, en su artículo 14, reconoce el derecho de igualdad de todos los españoles ante la ley, dirigiendo en su artículo 9.2 un específico mandato a todos los poderes públicos para promover las condiciones para que la libertad e igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas y remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud. Por su parte, el artículo 49 de la Constitución dirige un mandato a los poderes públicos para realizar una política de previsión, tratamiento, rehabilitación e integración de las personas con discapacidad a las que prestarán la atención especializada que requieran y los ampararán especialmente para el disfrute de los derechos que el título I de la Constitución otorga a todos los ciudadanos.

En cumplimiento del mandato constitucional, el artículo 31.27 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado mediante Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, atribuye a la Generalitat competencias en materia de "instituciones públicas de protección y ayuda a minusválidos y demás grupos o sectores requeridos de especial protección, incluida la creación de centros de protección, reinserción y rehabilitación". En análogo sentido, el artículo 31.24 del Estatuto de Autonomía, de conformidad con las previsions del artículo 148 de la Constitución, otorga a la Generalitat la competencia exclusiva en materia de asistencia social.

En ejercicio de dichas competencias, se promulgó la Ley 5/1997, de 25 de junio, por la que se regula el Sistema de Servicios Sociales en el ámbito de la Comunidad Valenciana, que contempla específicamente en su artículo 21 a las personas con discapacidad, a las que otorga una especial protección mediante la promoción de actividades de prevención, tratamiento, asistencia y rehabilitación, dirigidas a la consecución final del objetivo genérico de su integración social y laboral.

Con el fin de garantizar la accesibilidad al medio físico en condiciones tendentes a la igualdad de todas las personas, fueran cuales fueran sus limitaciones y el carácter permanente o transitorio de éstas, las Cortes Valencianas, en mayo de 1998, promulgaron la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat Valenciana, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación. Dicha ley recoge en el capítulo III, de su título III, las disposiciones relativas al uso del perro guía, definiéndolo como aquel que ha adquirido las aptitudes precisas para el acompañamiento, conducción y auxilio de personas afectadas por disfunciones visuales totales o severas y garantizando la accesibilidad al entorno de las personas con discapacidad, que vayan acompañadas con perro guía debidamente acreditados, que podrán acceder a todos los lugares, alojamientos, establecimientos, locales, transportes públicos y demás espacios de uso público en el ámbito de la Comunidad Valenciana.

No obstante las normas contenidas en la mencionada ley, en su anteproyecto, el perro guía fue considerado como acompañante de las personas con discapacidad, con independencia del tipo de discapacidad, porque se consideró conveniente ampliar el campo de los beneficiarios a otro tipo de deficiencias y no restringirlo a las visuales. Sin embargo, en el proceso conducente a la aprobación de la ley desapareció esta concepción amplia quedando reducido a la problemática visual.

Transcurridos cuatro años desde la aprobación de la mencionada ley, y una vez probadas las aptitudes de los perros de asistencia en orden a facilitar la autonomía, no sólo de las personas con discapacidad visual, sino también de personas afectadas por otras discapacidades, se hace conveniente retomar el concepto de perro guía o de asistencia, y hacer extensivo su uso a personas con diferentes

quals pot ser útil disposar d'un gos que facilite la seua autonomia i que servisca d'ajuda en la vida quotidiana, col·laborant en l'eliminació de les possibles barreres a què la persona haja d'enfrontar-se.

Per tot el que s'ha dit anteriorment, i a fi de promoure les condicions i remoure els obstacles perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integren siguen reals i efectives, així com facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social de la Comunitat Valenciana, tot això d'acord amb el principi rector de la política social, disposat en a l'article 49 de la Constitució espanyola, a fi d'aconseguir la integració social de les persones amb discapacitat perquè disfruten dels mateixos drets que la resta dels ciutadans, la present llei garanteix l'accés als llocs, allotjaments, establiments, locals i transports públics o d'ús públic a totes les persones amb discapacitat que vagen acompanyades de gossos d'assistència degudament acreditats com a tals.

Dos són els capítols de la present llei: el capítol I, relatiu a les disposicions generals, conté, entre altres aspectes, els relatius a les condicions i als requisits que hauran de reunir els gossos d'assistència, el dret d'accés i els seus límits, així com el dret a deambular i a romandre en els llocs, allotjaments, establiments, locals i transports públics o d'ús públic de les persones amb discapacitat acompanyades de gos d'assistència. El capítol II, conté el règim sancionador per a l'efectiu compliment dels drets reconeguts en la present llei.

Finalment, cal assenyalar que, conscient la Generalitat de l'existència de gossos abandonats al si de la nostra Comunitat, es preveuen campanyes d'ensinistrament com a gossos d'assistència en centres oficialment homologats per a això, de gossos que es troben en els servicis municipals de gossos abandonats, o que es troben protegits per associacions protectores d'animals.

CAPÍTOL I Disposicions Generals

Article 1. Objecte

1. Mitjançant la present llei es reconeix i es garanteix a tota persona amb discapacitat visual, auditiva, locomotriu o de qualsevol altra índole, total o parcial, que tinga necessitat, o que li siga recomanable l'ús de gos d'assistència, tinga dret a l'accés, circulació i permanència junt amb este, a tots els llocs, allotjaments, establiments, locals, altres espais d'ús públic i transports públics o d'ús públic, d'acord amb el que estableixen els articles següents.

2. La present llei serà d'aplicació en la Comunitat Valenciana.

3. Totes les persones amb discapacitats que vagen acompanyades de gos d'assistència, poden accedir, circular i romandre d'acord amb el que estableix esta llei en condicions d'igualtat amb la resta de la ciutadania.

4. El dret d'accés, circulació i permanència, reconegut en este article, s'entendrà integrat per la constant presència del gos d'assistència al costat de l'usuari, sense traba que pugui arribar a produir interrupció en la permanència o distància, en l'assistència.

5. L'exercici del dret d'admissió únicament quedarà condicionat i limitat per les prescripcions d'esta llei.

6. L'accés del gos d'assistència als llocs mencionats anteriorment no suposarà per al seu usuari cap despesa addicional, llevat que tal despesa constituïska la prestació d'un servici específic econòmicament avaluable.

Article 2. Llocs, establiments i transports

Als efectes del que estableix l'article anterior, tindran la consideració de llocs públics o d'ús públic:

1. Llocs, locals i establiments públics:

a) Els llocs, locals i instal·lacions subjectes a la normativa vigent en la Comunitat Valenciana reguladora d'espectacles públics i activitats recreatives.

discapacidades para las que puede ser útil disponer de un perro que facilite su autonomía y sirva de ayuda en la vida cotidiana, colaborando en la eliminación de las posibles barreras a las que la persona deba enfrentarse.

Por todo lo dicho anteriormente, y con el fin de promover las condiciones y remover los obstáculos para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integran sean reales y efectivas, así como facilitar la participación de todos los ciudadanos en la vida política, económica, cultural y social de la Comunidad Valenciana, todo ello de acuerdo con el principio rector de la política social, dispuesto en el artículo 49 de la Constitución española, en orden a lograr la integración social de las personas con discapacidad para que disfruten de los mismos derechos que el resto de los ciudadanos, la presente ley viene a garantizar el acceso a los lugares, alojamientos, establecimientos, locales y transportes públicos o de uso público a todas las personas con discapacidad que vayan acompañadas de perros de asistencia debidamente acreditados como tales.

Dos son los capítulos de la presente ley: el capítulo I, relativo a las disposiciones generales, contiene, entre otros aspectos, los relativos a las condiciones y requisitos que deberán reunir los perros de asistencia, el derecho de acceso y sus límites, así como el derecho a deambular y permanecer en los lugares, alojamientos, establecimientos, locales y transportes públicos o de uso público de las personas con discapacidad acompañadas de perro de asistencia. El capítulo II, contiene el régimen sancionador para el efectivo cumplimiento de los derechos reconocidos en la presente ley.

Por último, hay que señalar que, consciente la Generalitat de la existencia de perros abandonados en el seno de nuestra Comunidad, se prevén campañas de adiestramiento como perros de asistencia en centros oficialmente homologados al respecto, de perros que se hallen en los servicios municipales de perros abandonados, o se encuentren protegidos por asociaciones protectoras de animales.

CAPÍTULO I Disposiciones Generales

Artículo 1. Objeto

1. Mediante la presente ley se reconoce y garantiza a toda persona con discapacidad visual, auditiva, locomotriz o de cualquier otra índole, total o parcial, que tenga necesidad o sea recomendable el uso de perro de asistencia, el derecho al acceso, deambulación y permanencia junto con este, a todos los lugares, alojamientos, establecimientos, locales, demás espacios de uso público y transportes públicos o de uso público, de acuerdo con lo establecido en los artículos siguientes.

2. La presente ley será de aplicación en la Comunidad Valenciana

3. Todas las personas con discapacidades que vayan acompañadas de perro de asistencia, pueden acceder, deambular y permanecer de acuerdo con lo establecido en esta ley en condiciones de igualdad con el resto de la ciudadanía.

4. El derecho de acceso, deambulación y permanencia, reconocido en este artículo, se entenderá integrado por la constante presencia del perro de asistencia junto al usuario, sin traba que pueda llegar a producir interrupción en la permanencia o distancia, en la asistencia.

5.- El ejercicio del derecho de admisión únicamente quedará condicionado y limitado por las prescripciones de esta ley.

6.- El acceso del perro de asistencia a los lugares mencionados anteriormente no supondrá para su usuario ningún gasto adicional, salvo que tal gasto constituya la prestación de un servicio específico económicamente evaluable.

Artículo 2. Lugares, establecimientos y transportes

A los efectos de lo establecido en el artículo anterior, tendrán la consideración de lugares, públicos o de uso público:

1. Lugares, locales y establecimientos públicos:

a) Los lugares, locales e instalaciones sujetos a la normativa vigente en la Comunidad Valenciana reguladora de espectáculos públicos y actividades recreativas.

b) Els passos de vianants, zones de vianants o d'ús exclusiu o parcial per vianants, definits així per la normativa urbanística vial aplicable en cada moment.

c) Els llocs d'esplai a l'aire lliure, tals com parcs, jardins i altres espais d'ús públic.

d) Els centres d'oci i temps lliure.

e) Les residències, llars, clubs per a l'atenció a la tercera edat, pisos tutelats, centres de recuperació i assistència a persones amb deficiència física i/o psíquica i els establiments similars, siguen de titularitat pública o privada.

f) Els centres oficials de tota índole i titularitat l'accés als quals no es trobe prohibit o restringit al públic en general.

g) Els centres d'ensenyament de tots els nivells i graus, modalitat i especialitats.

h) Els centres sanitaris, assistencials i socioassistencials, públics i privats.

i) Les instal·lacions esportives públiques.

j) Els centres religiosos.

k) Els museus, les biblioteques, les sales de cine, d'exposicions i conferències.

l) Els magatzems, els establiments mercantils i els centres comercials.

ll) Les oficines i despatxos de professionals liberals.

m) Els edificis i locals d'ús públic o d'atenció al públic.

n) Els espais d'ús general i públic de les estacions d'autobús, ferrocarrils, aeroports, ports i parades de vehicles lleugers de transport, de qualsevol titularitat.

o) Els establiments turístics i hotelers, albergs, campaments, etc., destinats a proporcionar, mitjançant un preu, habitació, residència, menjar i begudes a les persones, de qualsevol denominació i de qualsevol altre lloc obert al públic, en el qual es presten servicis directament relacionats amb el turisme.

p) En general, qualsevol altre lloc, local o establiment d'ús públic o d'atenció al públic.

En el cas que la distribució o infraestructura dels edificis i instal·lacions enunciatades no permeten l'adequada mobilitat a les persones amb discapacitat acompanyades de gossos d'assistència, es procurarà, quan això siga possible, un recorregut alternatiu on quede resolta l'eliminació de les barreres arquitectòniques.

2. Transports públics: tot mitjà de transport col·lectiu, de titularitat pública o d'ús públic, i els servicis urbans i interurbans de transports de viatgers, sotmesos a la competència de la Comunitat Valenciana.

3. En els anteriors supòsits, la persona amb discapacitat, acompanyada de gos d'assistència, tindrà preferència en la reserva de seient més ampli, amb major espai lliure del seu entorn o adjacent a un corredor, segons el mitjà de transport de què es tracte.

4. En els servicis urbans i interurbans de transport en automòbils lleugers, el gos d'assistència anirà preferentment en la part de darrere del vehicle, als peus de la persona amb deficiències visuals o discapacitada i ocuparà plaça en el còmput de les autoritzades per al vehicle. No obstant això, i a elecció de les persones usuàries de gos d'assistència, es podran ocupar seients davanters i tindre el gos als peus, especialment en els trajectes de llarg recorregut.

5. Les zones municipals, reservades a esplai de gossos, hauran de comptar amb una entrada lliura, al nivell de la vorera o bé amb una rampa amb barana, així com amb una plaça d'aparcament per a discapacitats prop de l'accés a esta zona.

Article 3. Definició del gos d'assistència

1. Es considera gos d'assistència aquell gos aquell que, havent estat ensinistrat en centres especialitzats oficialment reconeguts, haja conclòs el seu ensinistrament i adquirit així les aptituds necessàries per a l'acompanyament, la conducció i l'auxili de persones amb discapacitat i hauran d'estar acreditats i identificats de la forma establida en els articles 4 i 6 d'esta llei.

2. Quan s'use el terme gos d'assistència, en els diferents articles d'esta llei, s'entendrà referit a tots aquells a què al·ludix la catalogació següent, independentment de l'especialitat perquè hagen sigut entrenats.

b) Los pasos de peatones, peatonales o de disfrute peatonal exclusivo o semipeatonal, así definidos por la normativa urbanística vial aplicable en cada momento.

c) Los lugares de esparcimiento al aire libre, tales como parques, jardines y otros espacios de uso público.

d) Los centros de ocio y tiempo libre.

e) Las residencias, hogares, clubes para la atención a la tercera edad, pisos tutelados, centros de recuperación y asistencia a personas con deficiencia física y/o psíquica y los establecimientos similares, sean de titularidad pública o privada.

f) Los centros oficiales de toda índole y titularidad, cuyo acceso no se encuentre prohibido o restringido al público en general.

g) Los centros de enseñanza de todos los niveles y grados, modalidades y especialidades.

h) Los centros sanitarios, asistenciales y socio/asistenciales, públicos y privados.

i) Las instalaciones deportivas públicas.

j) Los centros religiosos.

k) Los museos, bibliotecas, salas de cine, de exposiciones y conferencias.

l) Los almacenes, establecimientos mercantiles y centros comerciales.

ll) Las oficinas y despachos de profesionales liberales.

m) Los edificios y locales de uso público o de atención al público.

n) Los espacios de uso general y público, de las estaciones de autobús, ferrocarril, aeropuertos, puertos y paradas de vehículos ligeros de transporte, cualquiera que fuera su titularidad.

o) Los establecimientos turísticos y hoteleros, albergues, campamentos, etc. destinados a proporcionar, mediante precio, habitación, residencia, comidas y bebidas a las personas, cualquiera que sea su denominación, y cualquier otro lugar abierto al público en el que se presten servicios directamente relacionados con el turismo.

p) En general, cualquier otro lugar, local o establecimiento de uso público o de atención al público.

En el caso de que la distribución o infraestructura de los edificios e instalaciones enunciatadas no permitan el adecuado desenvolvimiento a las personas con discapacidad, acompañadas de perros de asistencia, se procurará, cuando ello sea posible, un recorrido alternativo en el cual quede resuelta la eliminación de las barreras arquitectónicas.

2. Transportes públicos: todo medio de transporte colectivo, de titularidad pública o de uso público, y los servicios urbanos e interurbanos de transportes de viajeros, sometidos a la competencia de la Comunidad Valenciana.

3. En los anteriores supuestos, la persona discapacitada, acompañada de perro de asistencia, tendrá preferencia en la reserva de asiento más amplio, con mayor espacio libre en su entorno o adyacente a un pasillo, según el medio de transporte de que se trate.

4. En los servicios urbanos e interurbanos de transporte en automóviles ligeros, el perro de asistencia irá preferentemente en la parte trasera del vehículo, a los pies de la persona con deficiencias visuales o con discapacidad, y ocupará plaza en el cómputo de las autorizadas para el vehículo. No obstante, y a elección de las personas usuarias de perros de asistencia, se podrán ocupar asientos delanteros, teniendo el perro a sus pies, especialmente en los trayectos de largo recorrido.

5. Las zonas municipales reservadas a esparcimiento de perros, deberán contar con una entrada lisa, a nivel de acera o bien de una rampa con barandilla, así como de una plaza de aparcamiento para discapacitados cerca del acceso a esta zona.

Artículo 3. Definición del perro de asistencia

1. Se considera perro de asistencia aquel que, habiendo sido adiestrado en centros especializados oficialmente reconocidos, haya concluido su adiestramiento y adquirido así las aptitudes necesarias para el acompañamiento, conducción y auxilio de personas con discapacidad, debiendo estar acreditados e identificados de la forma establecida en los artículos 4 y 6 de esta ley.

2. Cuando se use el término perro de asistencia, en los diferentes artículos de esta ley, se entenderá referido a todos aquellos a que alude la siguiente catalogación, independientemente de la especialidad para que hayan sido entrenados.

a) Gossos per a persones afectades per disfuncions visuals, totals o severes.

b) Gossos per a persones sordes o amb problemes d'audició, totals o severes.

c) Gossos d'assistència són els que utilitzen totes les persones que sofriren qualsevol minusvalidesa que no siga auditiva o visual.

d) Gossos inclosos en els projectes de teràpia assistida amb animals de companyia, destinats a visites a hospitals, centres geriàtrics, pisos tutelats, centres de discapacitats, vivendes particulars, etc.

3. Una vegada reconeguda la condició de gos d'assistència, esta es mantindrà al llarg de la seua vida, excepte prescripció sanitària.

Article 4. L'acreditació

Tot gos d'assistència haurà de ser acreditat per la Generalitat, bé directament, bé a través d'una entitat pública o privada. L'acreditació es concedirà després de comprovar que el gos reuneix les condicions higienicosanitàries, d'ensinistrament i d'aptitud per a pal·liar els efectes de la discapacitat del seu propietari.

El procediment per a l'acreditació dels gossos d'assistència es regularà reglamentàriament.

Article 5. Reconeixement

1. La condició de gos d'assistència es reconeixerà, i procedirà a la seua acreditació sempre que es justifique:

a) Que haja sigut entrenat per als fins assenyalats en l'article 3 en un centre oficialment autoritzat per a la pràctica de gossos d'assistència.

b) Que complix la normativa sanitària vigent i el que preveu l'article 7 d'esta llei.

c) Que està vinculat a un treball d'assistència i a la persona que l'usa per als fins previstos en la present llei.

d) Que ajude a pal·liar els efectes de la discapacitat del seu propietari.

2. El reconeixement de la condició de gos d'assistència serà efectuat per l'òrgan o entitat competent per a la seua acreditació i es mantindrà durant tota la vida de l'animal, amb les excepcions assenyalades en esta llei.

Article 6. Identificació

Els gossos d'assistència es trobaran identificats com a tals en tot moment, mitjançant la col·locació, en qualsevol lloc i de forma visible, del distintiu corresponent previst en l'annex II de la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat Valenciana, d'Accessibilitat, i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació.

També hauran d'estar identificats permanentment mitjançant microxip, en les condicions establides per la Llei de Protecció d'Animals de Companyia i les seues disposicions de desenvolupament.

L'usuari del gos d'assistència, a requeriment previ de l'autoritat competent o del responsable o empleat del servici corresponent, haurà d'exhibir la documentació acreditativa de les condicions sanitàries que es mencionen en l'article següent.

Article 7. Condicions sanitàries

1. Sense perjudi de complir les condicions higièniques sanitàries a què es troben sotmesos com a animals domèstics, els gossos d'assistència hauran de complir les següents:

a) Demostrar després d'una inspecció clínica que no patix cap malaltia transmissible a l'home, entenenent per tals les incloses en el quadro d'antropozoonosi vigent en cada moment.

b) Estar vacunat contra la ràbia, amb la periodicitat requerida; rebre tractament periòdic contra l'equinococosi; estar exempt de paràsits interns i externs, i haver donat resultat negatiu en les proves de leishmaniasi, leptospirosi i brucel·losi.

c) Totes aquelles que reglamentàriament es determinen.

2. Els propietaris o posseïdors d'estos animals queden obligats al compliment de les condicions referides en el número anterior que s'acreditaran mitjançant certificat de veterinari en exercici.

a) Perros para personas afectadas por disfunciones visuales, totales o severas.

b) Perros para personas sordas o con problemas de audición, totales o severos.

c) Perros de asistencia son los que utilizan todas las personas que sufran cualquier minusvalía que no sea auditiva o visual.

d) Perros incluidos en los proyectos de terapia asistida con animales de compañía, destinados a visitas a hospitales, centros geriátricos, pisos tutelados, centros de discapacitados, viviendas particulares, etc.

3. Una vez reconocida la condición de perro de asistencia, se mantendrá a lo largo de su vida, salvo prescripción sanitaria.

Artículo 4. La acreditación

Todo perro de asistencia deberá ser acreditado por la Generalitat, bien directamente, bien a través de una Entidad pública o privada. La acreditación se concederá previa comprobación de que el perro reúne las condiciones higiénico-sanitarias, de adiestramiento y de aptitud para paliar los efectos de la discapacidad de su propietario.

El procedimiento para la acreditación de los perros de asistencia se regulará reglamentariamente.

Artículo 5. Reconocimiento

1. La condición de perro de asistencia se reconocerá, y procederá a su acreditación siempre que se justifique:

a) Que haya sido entrenado para los fines señalados en el artículo 3 en un centro oficialmente autorizado para la práctica de perros de asistencia.

b) Que cumple la normativa sanitaria vigente y lo previsto en el artículo 7 de esta ley.

c) Que está vinculado a un trabajo de asistencia y a la persona que lo usa para los fines previstos en la presente ley.

d) Que ayude a paliar los efectos de la discapacidad de su propietario.

2. El reconocimiento de la condición de perro de asistencia se efectuará por el órgano o entidad competente para su acreditación y se mantendrá durante toda la vida del animal, con las excepciones señaladas en esta ley.

Artículo 6. Identificación

Los perros de asistencia se hallarán identificados como tales en todo momento, mediante la colocación, en cualquier lugar y de forma visible, del distintivo correspondiente contemplado en el anexo II de la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat Valenciana, de Accesibilidad, y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación.

También deberán estar identificados permanentemente mediante microchip, en las condiciones establecidas por la Ley de Protección de Animales de Compañía y sus disposiciones de desarrollo.

El usuario del perro de asistencia, previo requerimiento de la autoridad competente o del responsable o empleado del servicio correspondiente, deberá exhibir la documentación acreditativa de las condiciones sanitarias que se mencionan en el artículo siguiente.

Artículo 7. Condiciones sanitarias

1. Sin perjuicio de cumplir las condiciones higiénico sanitarias a las que se hallen sometidos como animales domésticos, los perros de asistencia deberán cumplir las siguientes:

a) Tras una inspección clínica se demuestre que no padece ninguna enfermedad transmissible al hombre, entendiéndose por tales las incluidas en el cuadro de antropozoonosis vigente en cada momento.

b) Estar vacunado contra la rabia, con la periodicidad requerida; recibir tratamiento periódico contra la equinococosis; estar exento de parásitos internos y externos, y haber dado resultado negativo en las pruebas de leishmaniasis, leptospirosis y brucelosis.

c) Todas aquellas que reglamentariamente se determinen.

2. Los propietarios o poseedores de estos animales quedan obligados al cumplimiento de las condiciones referidas en el número anterior que se acreditarán mediante certificación de veterinario en ejercicio.

3. Per a mantindre la condició de gos d'assistència, caldrà un reconeixement periòdic anual, i haurà d'acreditar en este el compliment de les condicions a què es referix este article.

Article 8. Pèrdua de la condició gos d'assistència

1. El gos d'assistència perdrà la seua condició de tal per algun dels motius següents:

- a) Per deixar d'estar vinculat a una persona amb deficiència visual o discapacitat.
- b) Per manifesta incapacitat en l'acompliment de les funcions per a les quals va ser instruit.
- c) Per manifestar comportament agressiu.
- d) Per incomplir les condicions referides en l'article anterior

e) Per deixar d'ajudar a pal·liar els efectes de la discapacitat del seu propietari.

f) Per incomplir la persona usuària les obligacions previstes en l'article 10 d'esta llei.

Per a apreciar las causes contingudes en les lletres b), c), i d) del número anterior es requerirà informe/certificat de veterinari en exercici.

3. La pèrdua de la condició de gos d'assistència serà declarat pel mateix òrgan o entitat que la va atorgar, el qual procedirà igualment a la revocació de l'acreditació.

4. Igualment, quan es valore que algun dels motius assenyalats anteriorment puga tindre caràcter temporal, es determinarà la suspensió provisional de la condició de gos d'assistència per un període màxim de sis mesos. Transcorregut el termini mencionat sense que s'haja esmenat la situació, es procedirà a declarar la pèrdua de la condició de gos d'assistència.

Article 9. Dret d'accés i els seus límits

1. El dret d'accés a què es referix l'article 1 d'esta llei comprén, també, el de deambular i romandre en els llocs assenyalats allí, així com la permanència il·limitada i constant del gos d'assistència al costat de l'usuari.

Els drets i obligacions que la present Llei reconeix i imposa a les persones amb discapacitats són extensius, igualment, als instructors dels centres d'entrenament, mentre realitzen les funcions de preparació dels gossos d'assistència o d'adaptació a l'usuari.

2. No obstant el que disposa en el número anterior, l'usuari del gos d'assistència no podrà exercitar els drets reconeguts en esta llei, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) En cas de perill imminent greu per a l'usuari, per a tercera persona o per al mateix gos d'assistència.
- b) Quan l'animal presente símptomes de malaltia, exterioritzats de forma alternativa o acumulada mitjançant signes febrils, alopecies anormals, deposicions diarreiques, secrecions anormals, senyals de parasitosis cutànies, ferides que per la seua grandària o aspecte suposen un presumible risc per a les persones o que s'evidencie la falta de neteja o d'atenció.

Article 10. Obligacions de la persona usuària

1. La persona usuària d'un gos d'assistència haurà de complir les obligacions que assenjala la normativa vigent i, en particular, les següents:

- a) Mantindre el gos al seu costat, amb la subjecció si és procedent necessària, en els llocs, establiments i transports a què es referix esta llei.
- b) Portar identificat de forma visible el gos d'assistència, d'acord amb el que preveu l'article 5 d'esta llei.
- c) Dur damunt i exhibir la documentació sanitària del gos d'assistència, quan siga requerit per a això.
- d) Utilitzar el gos d'assistència per a aquelles funcions per a les quals va ser entrenat.
- e) Complir les normes d'higiene i seguretat en els llocs públics o d'ús públic, en la mesura en què la seua deficiència visual o discapacitat li ho permeta.

3. Para mantener la condición de perro de asistencia, será necesario un reconocimiento periódico anual, debiéndose acreditar en el mismo el cumplimiento de las condiciones a que se refiere este artículo.

Artículo 8. Pérdida de la condición de perro de asistencia

1. El perro de asistencia perderá su condición de tal por alguno de los siguientes motivos:

- a) Por dejar de estar vinculado a una persona con deficiencia visual o discapacidad.
- b) Por manifiesta incapacidad en el desempeño de las funciones para las que fue instruido.
- c) Por manifestar comportamiento agresivo.
- d) Por incumplir las condiciones referidas en el artículo anterior.

e) Por dejar de ayudar a paliar los efectos de la discapacidad de su propietario.

f) Por incumplir la persona usuaria las obligaciones previstas en el artículo 10 de esta ley.

2. Para apreciar las causas contenidas en las letras b), c), y d) del número anterior se requerirá informe/certificado de veterinario en ejercicio.

3. La pérdida de la condición de perro de asistencia, se declarará por el mismo órgano o entidad que la otorgó, quien procederá igualmente a la revocación de la acreditación.

4. Igualmente, cuando se valore que alguno de los motivos anteriormente señalados pueda tener carácter temporal, se determinará la suspensión provisional de la condición de perro de asistencia por un período máximo de seis meses. Transcurrido dicho plazo sin que se haya subsanado la situación, se procederá a declarar la pérdida de la condición de perro de asistencia.

Artículo 9. Derecho de acceso y sus límites

1. El derecho de acceso a que se refiere el artículo 1 de esta ley comprende, también, el de deambular y permanecer en los lugares allí señalados, así como la permanencia ilimitada y constante del perro de asistencia junto al usuario.

Los derechos y obligaciones que la presente ley reconoce e impone a las personas con discapacidades son extensivos, igualmente, a los instructores de los centros de entrenamiento, mientras realicen las funciones de preparación de los perros de asistencia o de adaptación al usuario.

2. No obstante lo dispuesto en el número anterior, el usuario del perro de asistencia no podrá ejercitar los derechos reconocidos en esta ley, cuando concorra alguna de las siguientes circunstancias:

- a) En caso de grave peligro inminente para el usuario, para tercera persona o para el propio perro de asistencia.
- b) Cuando el animal presente síntomas de enfermedad, exteriorizados de forma alternativa o acumulada mediante signos febriles, alopecias anormales, deposiciones diarreicas, secreciones anormales, señales de parasitosis cutáneas, heridas que por su tamaño o aspecto supongan un presumible riesgo para las personas o se evidencie la falta de aseo o de atención.

Artículo 10. Obligaciones de la persona usuaria

1. La persona usuaria de un perro de asistencia deberá cumplir con las obligaciones que señala la normativa vigente y, en particular, con las siguientes:

- a) Mantener al perro junto a sí, con la sujeción en su caso necesaria, en los lugares, establecimientos y transportes a que se refiere esta ley.
- b) Llevar identificado de forma visible al perro de asistencia, de acuerdo con lo previsto en el artículo 5 de ésta ley.
- c) Llevar consigo y exhibir la documentación sanitaria del perro de asistencia, cuando sea requerido para ello.
- d) Utilizar al perro de asistencia para aquellas funciones para las que fue entrenado.
- e) Cumplir las normas de higiene y seguridad en los lugares públicos o de uso público, en la medida en que su deficiencia visual o discapacidad le permita.

f) Complir i fer complir els principis de respecte, defensa i protecció de l'animal destinat a la seua assistència.

g) Complir, amb puntualitat i atenció les normes rectoras de la pacífica convivència en grup, segons les específiques circumstàncies concurrents en cada concret lloc i moment.

h) Cuidar amb extremada diligència la higiene i sanitat del gos d'assistència.

i) Garantir l'adequat nivell de benestar del gos d'assistència, complint per a això els requisits de tracte, de maneig i etològics que els proporcionen una bona qualitat de vida.

2. L'usuari del gos d'assistència, com a responsable del seu comportament correcte, haurà de mantindre subscripta una pòlissa de responsabilitat civil per a afrontar eventuais danys a tercers ocasionats per l'animal.

CAPÍTOL II Règim sancionador

Article 11. Infraccions

L'incompliment o inobservança del que disposa la present llei i en la seua normativa de desplegament, en relació amb els llocs, allotjaments, establiments, locals i transports, constitueix infracció administrativa i serà sancionat segons es disposa en esta llei.

Article 12. Responsabilitat

1. Són subjectes responsables de les infraccions administratives les persones físiques o jurídiques, que realitzen directament o indirectament les accions o omissions tipificades com a tals en la present llei.

2. Seran responsables solidàries les persones que organitzen o exploten realment les activitats o els establiments i les persones titulars de la llicència corresponent o si és procedent, l'entitat pública o privada titular del servici o responsable d'este.

Article 13. Classificació de les infraccions

Les infraccions establides en la present llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus:

a) L'exigència d'abonament de quantitats per l'accés dels gossos d'assistència, en els termes establits en la present llei.

b) Totes les conductes que dificulten l'exercici dels drets reconeguts en la present llei.

2. Són infraccions greus:

a) Infringir els drets reconeguts en la present llei quant a llocs, allotjaments, establiments, locals i transports d'ús públic que siguen de titularitat privada.

b) La comissió de tres faltes lleus, amb imposició de sanció per resolució ferma en un període de dos anys.

3. Són infraccions molt greus:

a) Infringir els drets reconeguts en la present llei en relació amb els llocs, allotjaments, locals i transports públics d'ús públic que siguen de titularitat pública.

b) La comissió de tres faltes greus, amb imposició de sanció per resolució ferma en un període de dos anys.

Article 14. Sancions i graduació

1. Les infraccions previstes en la present llei, seran sancionades d'acord amb l'escala següent:

a) Les lleus, amb multa de 30 fins a 300 euros.

b) Les greus, amb multa de 300,1 fins a 3.000 euros.

c) Les molt greus, amb multa de 3.000,1 fins a 12.000 euros.

2. Per a la graduació de les sancions es tindran en compte, a més del principi de proporcionalitat:

a) L'existència d'intencionalitat o negligència en el subjecte infractor.

b) La importància dels perjudicats causats.

c) La reincidència o reiteració.

d) La transcendència social de la infracció.

f) Cumplir y hacer cumplir los principios de respeto, defensa y protección del animal destinado a su asistencia.

g) Cumplir, con puntualidad y atención las normas rectoras de la pacífica convivencia en grupo, a tenor de las específicas circunstancias concurrentes en cada concreto lugar y momento.

h) Cuidar con diligencia extremada la higiene y sanidad del perro de asistencia.

i) Garantizar el adecuado nivel de bienestar del perro de asistencia, cumpliendo para ello los requisitos de trato, manejo y etológicos que les proporcionen una buena calidad de vida.

2. El usuario del perro de asistencia, como responsable de su correcto comportamiento, deberá mantener suscrita una póliza de responsabilidad civil para afrontar eventuales daños a terceros ocasionados por el animal.

CAPÍTULO II Régimen sancionador

Artículo 11. Infracciones

El incumplimiento o inobservancia de lo dispuesto en la presente ley y en su normativa de desarrollo, en relación con los lugares, alojamientos, establecimientos, locales y transportes, constituye infracción administrativa y será sancionado conforme se dispone en esta ley.

Artículo 12. Responsabilidad

1. Son sujetos responsables de las infracciones administrativas las personas físicas o jurídicas que realicen, directa o indirectamente, las acciones u omisiones tipificadas como tales en la presente ley.

2. Serán responsables solidarios las personas que organicen o exploten realmente las actividades o los establecimientos y las personas titulares de la correspondiente licencia o, en su caso, la entidad pública o privada titular del servicio o responsable del mismo.

Artículo 13. Clasificación de las infracciones

Las infracciones establecidas en la presente ley se clasifican en leves, graves y muy graves.

1. Son infracciones leves:

a) La exigencia de abono de cantidades por el acceso de los perros de asistencia, en los términos establecidos en la presente ley.

b) Todas las conductas que dificulten el ejercicio de los derechos reconocidos en la presente ley.

2. Son infracciones graves:

a) El infringir los derechos reconocidos en la presente ley en cuanto a lugares, alojamientos, establecimientos, locales y transportes de uso público que sean de titularidad privada.

b) La comisión de tres faltas leves, con imposición de sanción por resolución firme en un período de dos años.

3. Son infracciones muy graves:

a) El infringir los derechos reconocidos en la presente ley en relación con los lugares, alojamientos, locales y transportes públicos de uso público que sean de titularidad pública.

b) La comisión de tres faltas graves, con imposición de sanción por resolución firme en un período de dos años.

Artículo 14. Sanciones y graduación

1. Las infracciones previstas en la presente ley, serán sancionadas con arreglo a la siguiente escala:

a) Las leves, con multa de 30 hasta 300 euros.

b) Las graves, con multa de 300,1 hasta 3.000 euros.

c) Las muy graves, con multa de 3.000,1 hasta 12.000 euros.

2. Para la graduación de las sanciones se tendrán en cuenta, además del principio de proporcionalidad:

a) La existencia de intencionalidad o negligencia en el sujeto infractor.

b) La importancia de los perjuicios causados

c) La reincidencia o reiteración

d) La trascendencia social de la infracción

3. La imposició de qualsevol sanció prevista en esta llei no exclou la responsabilitat civil i penal i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguen correspondre al sancionat.

Article 15. Procediment

Per a les sancions i infraccions previstes en la present llei, s'aplicarà el procediment sancionador regulat per la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en relació amb el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora.

Article 16. Òrgans competents

La incoació i resolució dels procediments sancionadors per la comissió d'infraccions establides en la present llei, escaurà a la secretària general de la conselleria amb competències en matèria d'assistència i servicis socials. En la resolució dels expedients citats es tindran en compte els informes que puguen presentar les distintes conselleries afectades per raó de la matèria.

Article 17. Prescripció

Les infraccions administratives establides en la present llei prescriuran una vegada transcorregut el període de temps, que per a cada una d'elles s'assenyala, a continuació, a comptar des de la data de la seua comissió:

- a) Les lleus, als sis mesos.
- b) Les greus, a l'any.
- c) Les molt greus, als dos anys.

Article 18. Prescripció de les sancions

Les sancions regulades en la present llei prescriuran una vegada transcorregut el període de temps que per a cada una d'elles s'assenyala a continuació, a comptar des del sendemà d'aquell en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció:

- a) Als sis mesos, les imposades per infraccions lleus
- b) A l'any, les imposades per infraccions greus
- c) Als dos anys, les imposades per infraccions molt greus.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera. Campanyes informatives

Amb el fi últim d'aconseguir que la integració social de les persones amb deficiència visual o discapacitat acompanyades de gos d'assistència siga total i efectiva, el Govern Valencià promourà i durà a terme campanyes informatives orientades de manera especial a sectors com l'hostaleria, comerç, transport i servicis públics i altres educatives dirigides a la població en general.

Segona. Campanyes d'ensinistrament per a gossos abandonats

El Consell de la Generalitat, junt amb l'entitats locals, promourà i durà a terme campanyes d'ensinistrament com a gossos de servici, en centres oficialment homologats respecte d'això i radicats al si de la Comunitat Valenciana, de gossos que es troben en els servicis municipals de gossos abandonats, o que es troben protegits per associacions protectores d'animals, i quan les característiques del gos permeten el seu ensinistrament com a gossos d'assistència.

Tercera. Adaptació de l'import de les sancions

El Consell de la Generalitat podrà, mitjançant decret, procedir a actualitzar l'import de les sancions previstes en esta llei en proporció a la variació experimentada per l'Índex de Preus al Consum.

Quarta. Reconeixement com a gossos d'assistència

En l'àmbit de la Comunitat Valenciana, tindrà la condició de gos d'assistència tot aquell del qual s'acredite que ha sigut reconegut com tal per l'administració pública corresponent, o segons les normes que regisquen al lloc de residència de l'usuari.

3. La imposición de cualquier sanción prevista en esta ley no excluye la responsabilidad civil y penal y la eventual indemnización de daños y perjuicios que puedan corresponder al sancionado.

Artículo 15. Procedimiento

Para las sanciones e infracciones previstas en la presente ley, se aplicará el procedimiento sancionador regulado por la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, en relación con el Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

Artículo 16. Órganos competentes

La incoación y resolución de los procedimientos sancionadores por la comisión de infracciones establecidas en la presente ley, corresponderá a la secretaria general de la conselleria con competencias en materia de asistencia y servicios sociales. En la resolución de los citados expedientes se tendrán en cuenta los informes que puedan presentar las distintas consellerias afectadas por razón de la materia.

Artículo 17. Prescripción

Las infracciones administrativas establecidas en la presente ley prescribirán una vez transcurrido el período de tiempo que para cada una de ellas se señala a continuación, a contar desde la fecha de su comisión:

- a) Las leves, a los seis meses.
- b) Las graves, al año.
- c) Las muy graves, a los dos años.

Artículo 18. Prescripción de las sanciones

Las sanciones reguladas en la presente ley prescribirán una vez transcurrido el período de tiempo, que para cada una de ellas se señala, a continuación, a contar desde el día siguiente a aquel en que adquiriera firmeza la resolución por la que se impone la sanción:

- a) A los seis meses, las impuestas por infracciones leves
- b) Al año, las impuestas por infracciones graves.
- c) A los dos años, las impuestas por infracciones muy graves.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Campañas Informativas

Con el fin último de lograr que la integración social de las personas con deficiencia visual o discapacidad acompañadas de perro de asistencia sea total y efectiva, el Gobierno Valenciano promoverá y llevará a cabo campañas informativas orientadas de manera especial a sectores como la hostelería, comercio, transporte y servicios públicos y otras educativas dirigidas a la población en general.

Segunda. Campañas de adiestramiento para perros abandonados

El Consell de la Generalitat, junto con la entidades locales, promoverá y llevará a cabo campañas de adiestramiento como perros de servicio, en centros oficialmente homologados al respecto y radicados en el seno de la Comunidad Valenciana, de perros que se hallen en los servicios municipales de perros abandonados, o se encuentren protegidos por asociaciones protectoras de animales, y las características del perro permitan su adiestramiento como perros de asistencia.

Tercera. Adaptación del importe de las sanciones

El Consell de la Generalitat podrá, mediante decreto, proceder a actualizar el importe de las sanciones previstas en ésta ley en proporción a la variación experimentada por el Índice de Precios al Consumo.

Cuarta. Reconocimiento como perros de asistencia

En el ámbito de la Comunidad Valenciana, tendrán la condición de perros de asistencia todo aquel del que se acredite haber sido reconocido como tal por la administración pública correspondiente, o conforme a las normas que rijan en el lugar de residencia del usuario.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els gossos d'assistència existents en l'actualitat hauran d'adequar-se als requisits de reconeixement i identificació previstos en esta llei, dins del termini de sis mesos a partir del desenrotllament reglamentari d'esta llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats els article 26, 27 i 28 de la Llei 1/1998, de 5 de maig, de la Generalitat Valenciana, d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de la Comunicació.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Adaptació de les ordenances municipals

Les entitats locals, en l'àmbit de les seues respectives competències, adaptaran les seues ordenances municipals sobre la matèria a les normes contingudes en la present llei, en el termini de sis mesos a partir del desplegament reglamentari previst en esta llei.

Segona. Desenrotllament reglamentari

Es faculta el Consell de la Generalitat, perquè, en el termini d'un any, dicte totes les disposicions reglamentàries que calga per al desplegament i l'execució d'esta llei.

Tercera. Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor als tres mesos de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 10 d'abril de 2003

El president de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LLEI 13/2003, de 10 d'abril, de la Generalitat, de Creació del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana, per Segregació del Col·legi Oficial de Psicòlegs d'Àmbit Nacional. [2003/4348]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que establixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

El col·legi oficial de psicòlegs d'àmbit nacional, com a corporació professional de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, va ser creat per la Llei 43/1979, de 31 de desembre. Posteriorment, de conformitat amb l'article 21 dels seus estatuts, aprovats pel Reial Decret 481/1999, de 18 de març, la Junta de Govern del Col·legi Oficial de Psicòlegs va adoptar l'acord de segregació de les seues delegacions territorials.

Segons el que preveu la legislació bàsica en matèria de col·legis professionals, en concret, l'article 4.2 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de Col·legis Professionals, modificada per les lleis 74/1978, de 26 de desembre, i 7/1997, de 14 d'abril, i el Reial Decret-Llei 6/2000, de 23 de juny, correspon a l'Estat realitzar la segregació esmentada.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA

Los perros de asistencia existentes en la actualidad, deberán adecuarse a los requisitos de reconocimiento e identificación previstos en esta ley, dentro del plazo de seis meses a partir del desarrollo reglamentario de ésta ley.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Quedan derogados los artículos 26, 27 y 28 de la Ley 1/1998, de 5 de mayo, de la Generalitat Valenciana, de Accesibilidad y Supresión de Barreras Arquitectónicas, Urbanísticas y de la Comunicación.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Adaptación de las ordenanzas municipales

Las entidades locales, en el ámbito de sus respectivas competencias, adaptarán sus ordenanzas municipales sobre la materia a las normas contenidas en la presente ley, en el plazo de seis meses a partir del desarrollo reglamentario previsto en esta ley.

Segunda. Desarrollo reglamentario

Se faculta al Consell de la Generalitat para que, en el plazo de un año, dicte cuantas disposiciones reglamentarias sean necesarias para el desarrollo y ejecución de esta ley.

Tercera. Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor a los tres meses de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta Ley.

Valencia, 10 de abril de 2003

El presidente de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LEY 13/2003, de 10 de abril, de la Generalitat, de Creación del Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana, por Segregación del Colegio Oficial de Psicólogos de Ámbito Nacional. [2003/4348]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

El colegio oficial de psicólogos de ámbito nacional, como corporación profesional de derecho público, con personalidad jurídica propia, se creó por Ley 43/1979, de 31 de diciembre. Posteriormente, de conformidad con el artículo 21 de sus estatutos, aprobados por el Real Decreto 481/1999, de 18 de marzo, la Junta de Gobierno del Colegio Oficial de Psicólogos adoptó el acuerdo de segregación de sus delegaciones territoriales.

Según lo previsto en la legislación básica en materia de colegios profesionales, en concreto, el artículo 4.2 de la Ley 2/1974, de 13 de febrero, de Colegios Profesionales, modificada por las leyes 74/1978, de 26 de diciembre, y 7/1997, de 14 de abril, y el Real Decreto-Ley 6/2000, de 23 de junio, corresponde al Estado realizar la citada segregación.